

การใช้มาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในการจัดการปัญหาฝุ่น PM 2.5

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองประชาชนในด้านสุขลักษณะและอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยมีหลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการควบคุมเหตุเดือดร้อนรำคาญ และควบคุมดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษ PM 2.5 และการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ในพื้นที่ อันจะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิทางสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดี โดยสามารถบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการจัดการปัญหาฝุ่นละอองที่สำคัญ 2 หมวด คือ หมวด 5 เหตุรำคาญ และหมวด 7 กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ รายละเอียด ดังนี้

หมวด 5 เหตุรำคาญ

มาตรการในการควบคุมกรณีแหล่งกำเนิดฝุ่นไม่ได้เป็นกิจการที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข (มาตรการด้านเหตุรำคาญ)

กรณีที่เป็นเหตุรำคาญโดยทั่วไป

1. กรณีแหล่งกำเนิดฝุ่นเป็นที่สาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา 27 วรรคหนึ่งในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ที่ก่อให้เกิดฝุ่นนั้น หากไม่ทราบหรือไม่มีผู้ก่อเหตุ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการปรับปรุงสถานที่นั้นจนเหตุรำคาญนั้นหมดไปได้
2. กรณีแหล่งกำเนิดอยู่ในที่เอกชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา 28 วรรคหนึ่งในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้แก่เจ้าของสถานที่เอกชนนั้นให้ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงแหล่งกำเนิดฝุ่น จนฝุ่นละอองนั้นหมดไปหรือบรรเทาลง ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดมาตรการในการแก้ไข ปรับปรุงอย่างไรก็ได้ที่สามารถแก้ไขให้เหตุดังกล่าวนั้นให้หมดไป หรือบรรเทาลง โดยต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ประกอบการกำหนดมาตรการในการแก้ไขปรับปรุงนั้นด้วย

โดยที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ก่อเหตุเป็นราย ๆ ไป โดยต้องระบุนิติการป้องกันหรือแก้ไข และกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งให้ชัดเจน ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องรอให้มีผู้ร้องเรียน หากพบเห็นหรือได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

กรณีเหตุรำคาญนั้นอาจกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมหรืออาจเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ

1. ในกรณีร้ายแรง อธิบดีกรมอนามัยมีอำนาจตามมาตรา 8 ในการออกคำสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้ก่อเหตุนั้นให้ระงับการดำเนินการที่ก่อให้เกิดฝุ่นตามที่เห็นสมควร หากผู้ก่อเหตุไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง อธิบดีกรมอนามัยสามารถสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือแจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออกคำสั่งให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นตามสมควร อีกทั้ง อธิบดีกรมอนามัยยังสามารถใช้อำนาจตามมาตรา 8/1 ในการประสานขอให้คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดหรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นประกอบการออกคำสั่งตามมาตรา 8 โดยไม่ชักช้า

2. กรณีแหล่งกำเนิดฝุ่นเป็นที่สาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา 27 วรรคสอง ในการจัดการระงับเหตุรำคาญนั้นตามที่จำเป็นและเก็บค่าใช้จ่ายในการดำเนินการกับผู้ก่อเหตุ
3. กรณีแหล่งกำเนิดฝุ่นอยู่ในสถานที่เอกชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา 28 วรรคสามในการออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามไม่ให้ใช้สถานที่นั้นจนกว่าจะมีการระงับการทำให้เกิดฝุ่นละอองจนเป็นที่พอใจ
4. ในกรณีร้ายแรง เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตามมาตรา 46 วรรคสองในการออกคำสั่งเป็นวาจา หรือหนังสือแก่ผู้ก่อเหตุนั้นให้ระงับการดำเนินการที่ก่อให้เกิดฝุ่นตามที่เห็นสมควร แล้วจึงแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และอาจให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเป็นหนังสือตามที่ได้รับคำสั่งร้องขอ ภายใน 7 วัน

กรณีแหล่งกำเนิดฝุ่นซึ่งถือว่าเป็นแหล่งกำเนิดเหตุรำคาญนั้น มีหลายแหล่งและเกิดเหตุเป็นบริเวณกว้าง เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถประกาศพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญได้ โดยต้องมีเงื่อนไขครบทั้ง 3 องค์ประกอบดังนี้

1. มีแหล่งกำเนิดเหตุรำคาญเกิดขึ้นในพื้นที่นั้น
2. มีแหล่งกำเนิดเหตุรำคาญมากกว่า 1 แหล่ง
3. มีผลกระทบต่อสุขภาพหรือสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของประชาชนจำนวนมากและครอบคลุมพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง โดยต้องปรากฏลักษณะบ่งชี้ข้ออย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
 - มีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมที่คาดว่าเป็นผลมาจากเหตุรำคาญ
 - มีผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมไม่เป็นไปตามมาตรฐาน
 - มีผลประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพที่บ่งชี้ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

ทั้งนี้ หากฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่อาศัยอำนาจตามมาตรา 27 และ 28 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่อาศัยอำนาจตามมาตรา 28/1 มีโทษจำคุก 3 เดือน ปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (แผนผัง : การประกาศพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ ตามเอกสารแนบท้ายนี้)

หมวด 7 **กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ**

มาตรการในการควบคุมกรณีแหล่งกำเนิดฝุ่นเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 ได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดประเภทกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะในการประกอบกิจการไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นแล้วนั้น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นควบคุมกำกับดูแลการประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ดังนี้

กรณีผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีใบอนุญาตแล้ว แต่มีการดำเนินกิจการหรือปฏิบัติไม่เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีการร้องเรียน หรือเจ้าพนักงานพบเห็นการประกอบกิจการที่ไม่ถูกสุขลักษณะ โดยเฉพาะการก่อให้เกิดฝุ่นละออง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา 45 ในการออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการที่ถูกควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขดำเนินการปรับปรุง และแก้ไขให้ฝุ่นละอองนั้นหมดไป หรือหากเคยได้รับคำสั่งให้ปรับปรุง แก้ไขแล้ว แต่ยังไม่สามารถแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถ

ออกคำสั่งตามมาตรา 45 เพื่อสั่งให้หยุดดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราวเพื่อปรับปรุง และแก้ไขเหตุดังกล่าวได้อีกครั้ง กรณีที่เหตุดังกล่าวเป็นอันตรายร้ายแรง เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถออกคำสั่งตามมาตรา 45 ให้หยุดดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราวได้ทันทีจนกว่าเหตุนั้นจะหมดไป ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดมาตรการในการแก้ไข ปรับปรุงอย่างไรก็ได้ที่สามารถแก้ไขให้เหตุดังกล่าวนั้นให้หมดไป หรือบรรเทาลง โดยต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีประกอบการกำหนดมาตรการในการแก้ไข ปรับปรุงนั้นด้วย

2. กรณีที่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา 45 เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 59 สามารถออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ในระยะเวลาตามสมควรแต่ไม่เกิน 15 วัน

3. เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 60 สามารถออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ ซึ่งผู้ประกอบการที่ได้รับคำสั่งดังกล่าวจะไม่สามารถขออนุญาตในกิจการนั้นได้อีกเป็นเวลา 1 ปี โดยมีเงื่อนไขในการออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- กิจการดังกล่าวถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้ว 2 ครั้ง และมีโอกาสที่จะถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- กิจการดังกล่าวต้องคำพิพากษาว่ามีความผิด ไม่สามารถประกอบกิจการได้
- กิจการดังกล่าวก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ

ทั้งนี้ หากฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่อาศัยอำนาจตาม มาตรา 45 และ 59 จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และสามารถปรับอีกไม่เกินวันละ 25,000 บาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หากเป็นผู้ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 60 แต่ยังคงประกอบกิจการต่อไป จะมีความผิดฐานประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต จะมีทั้งโทษปรับ หรือจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ อย่างไรก็ตามอัตราโทษจะขึ้นอยู่กับประเภทของกิจการ

กรณีผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ไม่มีใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เมื่อพบว่าผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่มีข้อบัญญัติควบคุมไว้แล้ว แต่ยังไม่ มีใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้หยุดประกอบกิจการทันที และให้มาขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเนื่องจากผู้ประกอบการได้กระทำความผิดสำเร็จแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการตามกระบวนการดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขต่อไปด้วย ในฐานความผิดประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

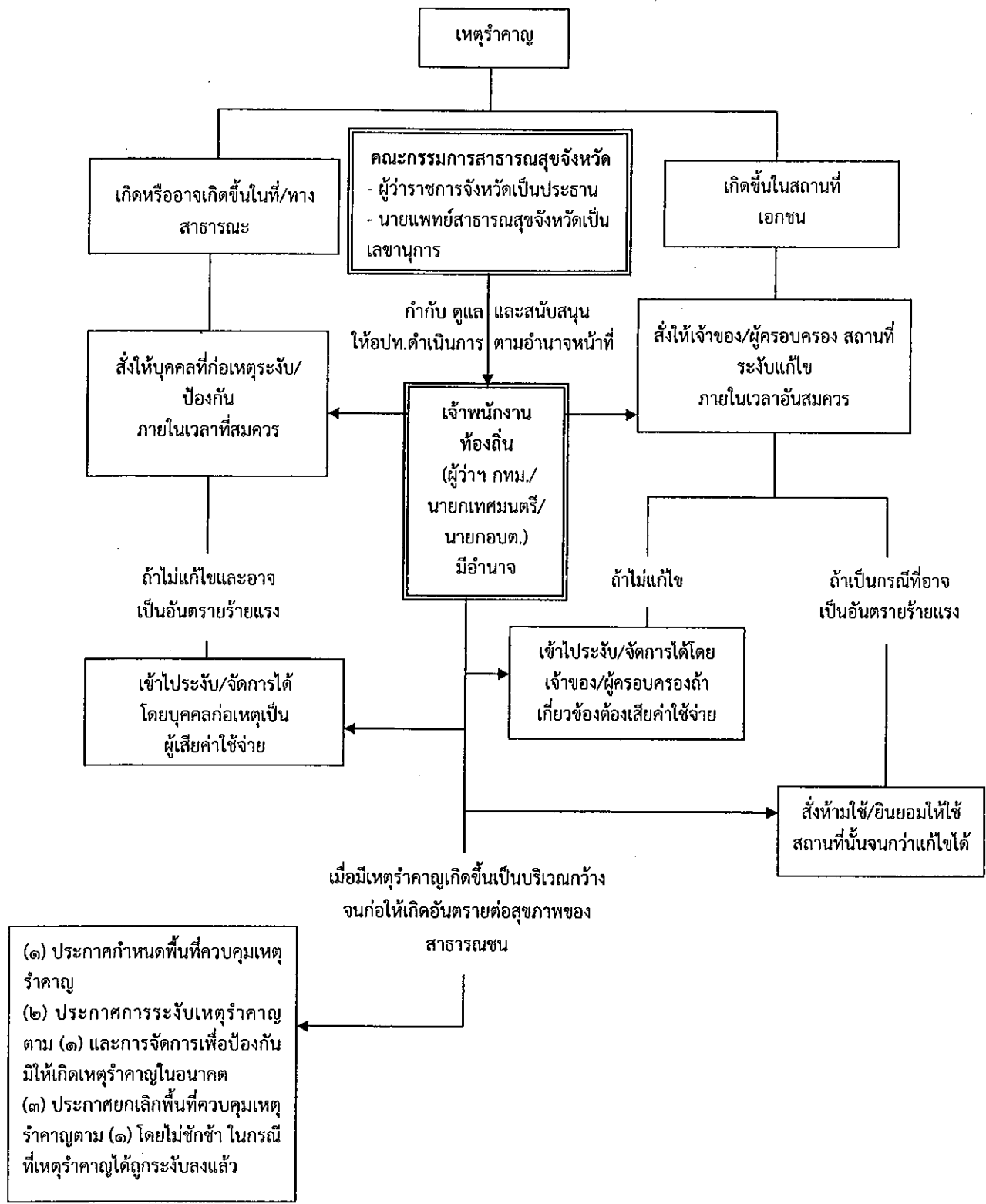
2. เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตาม มาตรา 45 ในการออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการที่ถูกควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขดำเนินการปรับปรุง และแก้ไขให้ฝุ่นละอองนั้นหมดไป หรือหากเคยได้รับคำสั่งให้ปรับปรุง แก้ไขแล้ว แต่ยังไม่สามารถแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถออกคำสั่งตามมาตรา 45 เพื่อสั่งให้หยุดดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราวเพื่อปรับปรุง และแก้ไขเหตุดังกล่าวได้อีกครั้ง กรณีที่เหตุดังกล่าวเป็นอันตรายร้ายแรง เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถออกคำสั่งตามมาตรา 45 ให้หยุดดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราวได้ทันทีจนกว่าเหตุนั้นจะหมดไป ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดมาตรการในการแก้ไข ปรับปรุงอย่างไรก็ได้ที่สามารถแก้ไขให้เหตุดังกล่าวนั้นให้หมดไป หรือบรรเทาลง โดยต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีประกอบการกำหนดมาตรการในการแก้ไขปรับปรุงนั้นด้วย หากฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่อาศัยอำนาจตาม มาตรา 45 จะมีโทษจำคุกไม่

เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และสามารถปรับอีกไม่เกินวันละ 25,000 บาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

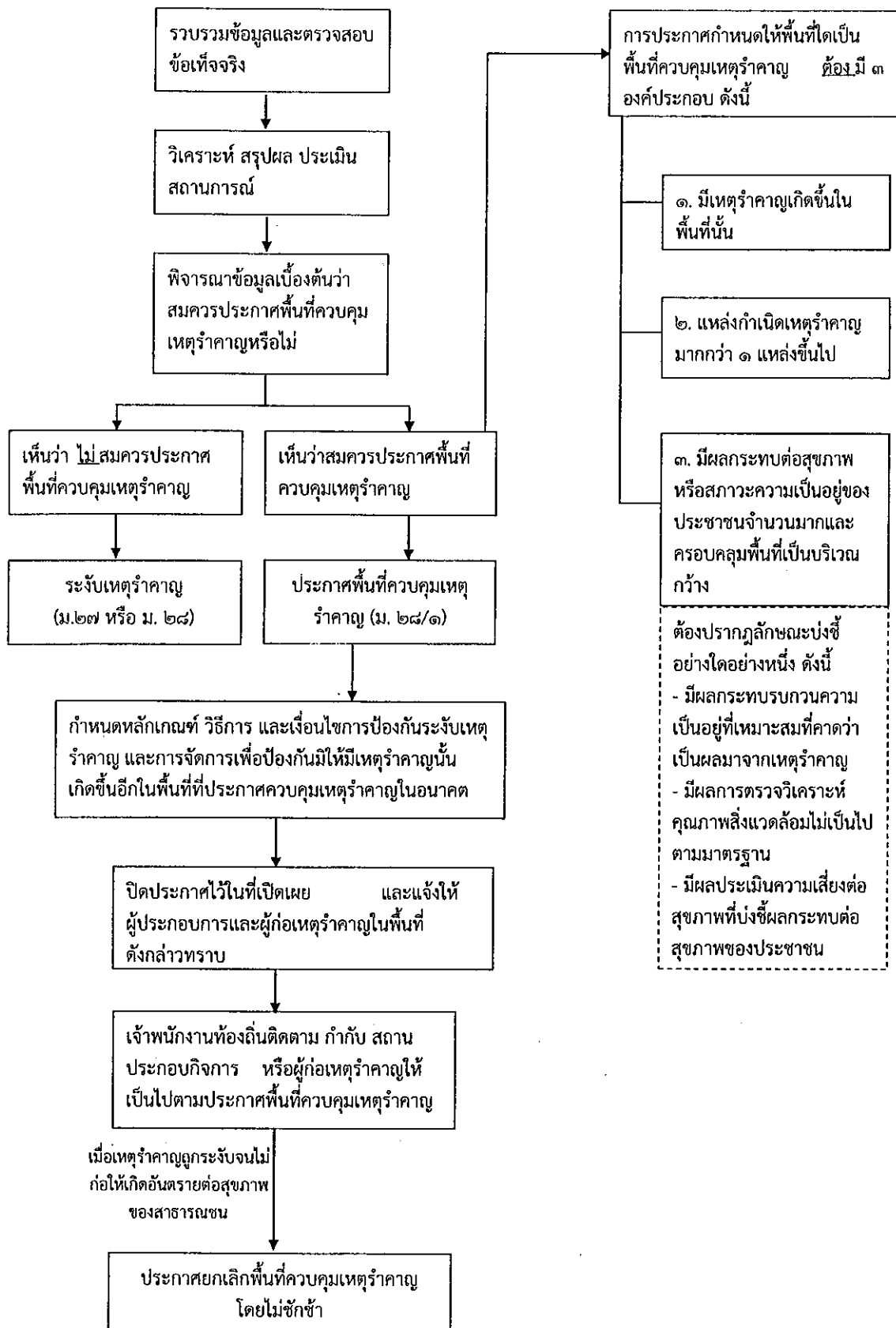
ทั้งนี้ หากราชการส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้มีการออกข้อบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไว้ ให้บังคับใช้มาตรการเหตุร้ายกาจเพื่อจัดการปัญหาฝุ่นละอองต่อไปได้

.....

แผนภูมิแสดงการควบคุมของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเรื่องเหตุรำคาญ

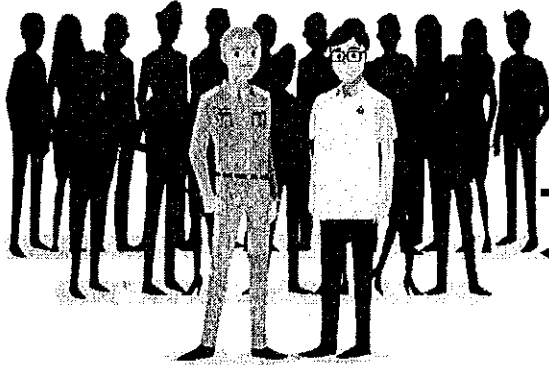
แสดงขั้นตอนการประกาศพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ

กรมอนามัย
DEPARTMENT OF HEALTH

การใช้กลไกคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด (คสจ.)
ในการจัดการปัญหาฝุ่นละออง PM ๒.๕
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

แจ้งมติ คสจ.
(คำแนะนำหรือมาตรการ)
ไปยัง อปท.
อปท. รายงาน
ผลการดำเนินงาน

คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด

เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัด

- ผู้ว่าราชการจังหวัดดำรงตำแหน่งประธาน คสจ.
- นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดดำรงตำแหน่งกรรมการและเลขานุการ
- โดยมีกรรมการประกอบด้วยหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนประชาชน เป็นกรรมการ

เสนอ คสจ.
จัดประชุม

ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด

- รวบรวมข้อมูลสถานการณ์ปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่ โดยทำ Mapping เช่น สถานการณ์ แหล่งกำเนิด สถานการณ์ผลกระทบต่อสุขภาพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เป็นต้น
- วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทาง/มาตรการสำหรับแก้ไขระยะสั้น ระยะยาว
- ประสานการจัดประชุมคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด

- คำแนะนำการปฏิบัติสำหรับราชการส่วนท้องถิ่น (เทศบาล, อบต.) เช่น
๑. บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด
 - การควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (มาตรา ๓๓)
 - การควบคุมเหตุรำคาญ (มาตรา ๒๗ และ ๒๘)
 - ออกประกาศพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ (มาตรา ๒๘/๑) รายละเอียดตาม

๒. ประชาสัมพันธ์ สร้างความรอบรู้กับผู้ประกอบการ ประชาชน เน้นการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน เฝ้าระวังปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่
๓. สำรวจแหล่งกำเนิดมลพิษฝุ่นละอองในพื้นที่รับผิดชอบ พร้อมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ดูแล และแก้ไขปัญหา หรือแจ้งต่อผู้มีอำนาจสั่งการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๔. ให้รายงานผลการดำเนินงานต่อ คสจ. ทุกวันหรือทุกสัปดาห์

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทร ๐ ๒๕๙๐ ๔๒๑๙
ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย

สิทธิและหน้าที่ของประชาชน ในการจัดการฝุ่น PM 2.5

- การจราจร/การขนส่ง/การเผาไหม้เครื่องยนต์
- การผลิตไฟฟ้า ไม่ ย่อย ระเบิดหิน การก่อสร้าง รื้อถอน/อาคาร
- การเผาในที่โล่ง เช่น เผาขยะ เผาหญ้า ไฟป่า การเกษตร
- ครุภัณฑ์ ประจุประกอบอาหารด้วยฟืน/ถ่าน หรือประจุประกอบอาหารประเภทบั้งย่างหรือก่อให้เกิดควัน

มากกว่า รักษาฟรี !! คือ
“ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมดี ไม่มีโรค”

การใช้มาตรการทางกฎหมาย ช่วยลดและป้องกันปัญหาได้

คุณเคยสงสัยไหมว่า ทำไมเราต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับฝุ่น PM 2.5? คำตอบคือ ฝุ่น PM 2.5 เป็นอันตรายต่อสุขภาพของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ โรคปอด และโรคหอบหืด ฝุ่น PM 2.5 สามารถเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจของเรา และทำให้เกิดอาการต่างๆ เช่น ไอ หายใจลำบาก และเจ็บหน้าอก นอกจากนี้ ฝุ่น PM 2.5 ยังสามารถเข้าสู่กระแสเลือดของเรา และทำให้เกิดโรคต่างๆ เช่น โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง และโรคเบาหวาน ดังนั้น การปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับฝุ่น PM 2.5 จึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อปกป้องสุขภาพของเราและของผู้อื่น

- อปท. บังคับใช้กฎหมาย เช่น
- หมวด 5 การจัดการเหตุรำคาญ (มาตรา 27, 28, 28/1)
 - หมวด 7 กิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ รายละเอียดเพิ่มเติม

อปท. ในพื้นที่เกิดเหตุ (กทม., เทศบาล, อบต.)

ส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม

รายงาน

คณะกรรมการตรวจประเมิน (คสจ.) / คณะกรรมการตรวจประเมินสุขภาพ (คสภ.)

ส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม

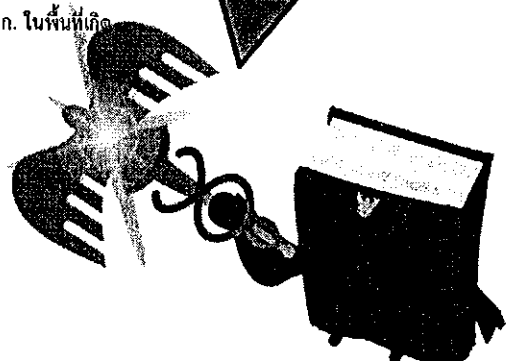
รายงาน

คณะกรรมการสาธารณสุข (คสธ.)

กรณี อปท. ไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือดำเนินการล่าช้า สามารถแจ้งไปที่ คสจ. หรือ คสภ. ในพื้นที่เกิดเหตุ

ปชช. ได้รับผลกระทบ หรือพบเห็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง โปรดแจ้ง อปท. ในพื้นที่เกิดเหตุ

ประกาศกรุงเทพมหานคร
เรื่อง กำหนดพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ

ด้วยสถานการณ์ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่กรุงเทพมหานครจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก(PM_{2.5}) ก่อให้เกิดเหตุรำคาญเป็นบริเวณกว้างจนก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๔ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ. ๒๕๖๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้พื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ

ข้อ ๒ ให้แหล่งกำเนิดดังต่อไปนี้ เป็นแหล่งก่อเหตุรำคาญในพื้นที่ตามข้อ ๑

๒.๑ รถยนต์ดีเซลที่มีค่าควันดำเกินมาตรฐาน

๒.๒ การเผาในที่โล่ง ได้แก่ การเผาหญ้า เผาตอซังข้าว และเผาขยะ เป็นต้น เว้นแต่การเผาวัสดุในพิธีกรรมตามจารีตประเพณี

๒.๓ กิจกรรมการก่อสร้างที่ส่งผลกระทบต่อปัญหามลพิษทางอากาศ

ข้อ ๓ ให้ผู้ก่อเหตุรำคาญตามข้อ ๒ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการป้องกันและระงับเหตุรำคาญ ดังนี้

๓.๑ ห้ามมิให้นำรถเครื่องยนต์ดีเซลที่มีค่าควันดำเกินมาตรฐานมาวิ่งใช้งานบนท้องถนน

๓.๒ ห้ามเผาในที่โล่งในพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ

๓.๓ ให้ปฏิบัติตามมาตรการลดฝุ่นละอองจากกิจกรรมการก่อสร้างอย่างเคร่งครัด

๑) มาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๒) มาตรการที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร

๓) มาตรการฉีดพ่นหมอกน้ำในอากาศบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง

ข้อ ๔ ให้หน่วยงานที่กำกับดูแลแหล่งก่อเหตุรำคาญตามข้อ ๒ รายงานผลการดำเนินงานตามประกาศพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ภายใน ๗ วัน

ข้อ ๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานเขตและบริเวณที่กำหนดเป็นพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญและเมื่อได้แจ้งให้ผู้ก่อเหตุรำคาญรับทราบแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลตำรวจเอก

(อัศวิน ชวัญเมือง)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร